

[Billgrav-Nielsen]

deles ud i København, som man siger. Det har også regeringspartiernes ordførere ment var sagligt nok til, at de kunne bruge som argument. Ja, selv energiministeren har fremført det i en artikel i Berlingske Tidende den 19.

Det er helt utroligt, at folk, der arbejder sagligt med politik, seriøse emner i politik, vil synke så dybt som til at klynge sig selv op på den slags argumenter.

Hvad er nemlig historien om de fem borgmestre? Den er for de fires vedkommende, at de bor i byer, hvor Folketinget har besluttet, at der skulle lægges store kraftværker. Derfor er der billig varme til rådighed i disse byer, så de pågældende fjernvarmeforbrugere tilknyttet disse net gennemsnitlig har en varmepris, der ligger 20 pct. under, hvad andre betaler i tilsvarende kollektive systemer.

Disse rutinemæssige klager fra folk, der hidtil har haft de bedste løsninger, klynger man sig nu op på som ordførere for Det Konservative Folkeparti og for Venstre. Selv energiministeren tager disse indvendinger til sig som et væsentligt argument imod det, vi foreslår. Så forstår man, hvor dybt vi er sunket i debatten, hvor dybt niveauet er sunket. Dernæst siger de, at man nu vil dele udovre i København til nogle projekter, som byen burde have gennemført af sig selv for egne midler. Der kan da godt siges noget rimeligt og fornuftigt om, at det burde den, men sagen er, at det ikke er sket, og sagen er, at der er en kæmpemæssig energimæssig og miljømæssig gevinst ved en tilbageføring af midler på den facon, der her er foreslået.

Jeg ser, hr. Peter Brixtofte følger meget interesseret med. Det har han grund til. Også han har været ude i den usaglige debat på denne front. Men nu er det jo ikke så helt usædvanligt, at hr. Peter Brixtofte er at finde på den usaglige debats front.

Det afgørende er, at vi opkræver en CO₂-afgift, som alle lande i dag arbejder med, og at dele af indtægten ved den føres tilbage til initiativer, som helt sikkert giver nogle kontante miljø- og energimæssige fordele. Det giver også beskæftigelsesmæssige fordele, og jeg tror, at især boligministeren må erkende, at beskæftigelses-effekten i det, vi her foreslår, er langt, langt stærkere end f.eks. i det boligforlig, der lige er indgået.

Det er beskæmmende, at man udsøger sig disse meget letkøbte argumenter imod et for-

slag, som stadig flere lande arbejder med, især når man som regering ønsker at føre sig frem over for EF, ønsker at påvirke dem til at gennemføre et CO₂-forslag så hurtigt som muligt. Det må være svært for EF og for andre at finde ud af, hvad regeringspartierne egentlig mener.

Jeg mener, hr. Kim Behnke kommer meget tæt på det, der er den egentlige og væsentlige konklusion på regeringspartiernes holdning i denne sag: De kritiserer forslaget sønder og sammen, men siger, at de i øvrigt vil gå ind for det, hvis det kommer fra EF's side.

Jeg synes, hr. Kim Behnke gav mig ret i, at man burde tage konsekvensen fuldt ud, hvis man virkelig er modstander, og f.eks. gøre det til et kabinetssspørgsmål. Jeg kan for en ordens skyld sige, at det ikke ville ændre Det Radikale Venstres holdning til denne sag – af flere grunde. For det første, fordi det var den forrige regering med radikal deltagelse, der satte dette CO₂-afgiftsforslag på skinner. Det kan man læse om i energihandlingsplanen. Det var nøje overvejet, hvert ord var vejet på guldvægt, alt var skrevet i stor samdrægtighed. For det andet, fordi det er nødvendigt, at vi gennemfører indgreb over for kuldioxidudslip. Det spørgsmål, man kan rejse i dag, er, om de danske planer herfor er stærke nok. Energihandlingsplanen arbejder med, at vi i Danmark reducerer CO₂-udslippet med 20 pct. frem til år 2005. Videnskabsfolkene siger, at vi ikke undgår, hvis vi vil forhindre en katastrofe, at reducere med 60-80 pct.

Ikke desto mindre er den danske plan pænt i front og foran de fleste andre, og planen er faktisk under kopiering mange steder, og den roses i mange lande. For nylig er den danske energistyrelse blevet bedt om at deltage i en landsdækkende planlægning af energiforsyning i Polen under hensyntagen til miljøet. Det ville ikke være sket, hvis ikke Danmark havde været i front.

Det skuffer mig derfor meget, at Venstre og De Konservative bruger det lette skyts, hvad jeg vil kalde det, når man går imod det forslag, man reelt selv har en del aktier i, og gør det med indvendinger, som man ikke kan anvende, hvis man går ind for det i EF-sammenhæng, medmindre man vil sige herfra klart i dag, og det har man ikke villet endnu, at der ikke er virksomheder, der skal tages særligt hensyn til. Det mener vi der er, også selv om det bliver en EF-sag.